

Isfiske

– Kustpimpel efter sik och harr

Vissa har fått för sig att fiske är en företeelse som hör sommaren till. De kunde inte ha mer fel, för när det fryser till på våra nordliga vatten förändras bara förutsättningarna - för fisk och fiskare...

Områdena längs kommunens kuststräckor håller en oanad potential till ett givande sportfiske. Den mest populära bytesfisken torde vara siken som förekommer rikligt längs hela kusten. En starkt bidragande orsak till sin popularitet kan nog tillskrivas det tillvägagångssätt som den fiskas på. Vanligen bedrivs detta fiske som kikmete över grundare vattenområden och att få se fisken i sitt rätta element är en upplevelse i sig. Vid tillfällen då någon storsik bestämmer sig för att beträda den cirkelrunda manegen kan jag intyga att pulsen ökar dramatiskt. Möjligheten till bifångster av en och annan harr gör inte isäventyret mindre intressant.

Lars-Eric Ellonen har samlat sina erfarenheter och delar här i en utförlig guide generöst med sig av sitt kunnande.

Vilken utrustning bör man ha?

Till sikfisket föredras ett litet och lätt pimpelspö. De VM-spön som finns att köpa fungerar utomordentligt då de med en kvick handvändning möjliggör linavgång. Detta kan vara bra ifall någon, större harr exploderar genom hålet. Linan bör vara tunn eftersom betena oftast är små och lätta. Helst ska man använda vanlig monofil ofärgad lina då den, i motsats till flätlinorna, fjädrar en aning vilket motverkar att sikens sköra mun går sönder. Det vanligaste betet är idag små mormyshkor i olika färger. Dessa agnas oftast med maggot men om fisken är ordentligt på gång går det lika bra utan agn. Vilken färg som är mest effektiv känns vanskligt att sja om men att ha en starkt färgad mormyshka med något inslag av rött och en mörkare variant täcker in de flesta situationerna.

Utöver mormyshkan kan man knyta fast en upphängare. Denna placeras direkt på huvudlinan, ca 20 cm ovanför mormyshkan/blänket. Anledningen till att placera den direkt på linan är att den inte skall fastna i iskanten vid napp på det nedre betet. En alldeles förträfflig upphängarfluga är den så kallade Råstoflugan i storlek 12-14. Fördelen med upphängarfluga är att man vid samma tillfälle fiskar av flera nivåer och möjligheten att ha både ett starkt färgat bete i kombination med en dovare upphängarvariant eliminerar problem med färgvalet. Siken kan även fiskas med ett traditionellt blänkestackel med krok som agnas med maggot. Även detta bete kan naturligtvis kompletteras med någon typ av upphängarfluga.

Utrustningen för harrfisket skiljer sig inte mycket från den man använder vid sikfisket. Möjligtvis kan man gå upp något i lingrovlek eftersom huggen ibland blir mycket våldsamma. Vid fisket efter harr kan de mera traditionella blänkestackeln vara effektiva då det gäller att locka till sig fisk men mormyshkan är oftast den mest effektiva huggutlösaren.

När ska man fiska?

Isfisket efter sik är som regel mycket bra vid tiden för isläggning vilket normalt inträffar under december månad. Isarna brukar under den här perioden vara under stor förändring ända tills slutet av januari. Dessa gynnar fisket eftersom det hela tiden bildas nya isar på de ställen där de försvunnit pga högvatten och blåst. Under februari och mars är fisket liten trögare men långt ifrån hopplöst. Att under denna period förflytta sitt fiske till utskärsområdena som ligger närmare öppet vatten kan ofta vara en bra lösning. Vintermånaderna kräver ett mer aktivt letande efter siken och huggperioderna är ofta betydligt kortare. Under slutet av mars inleds nästa riktigt heta period som avslutas först när isen börjar luckras upp under slutet av april. Denna vårperiod erbjuder mycket mer än ett givande fiske, det varmare vädret gör upplevelsorna på isen till ett härligt minne både för kropp och själ.

Gryningen och skymningstiden är de absolut säkraste perioderna under fiskedagen. Då tycks fisken vara mer inriktad på näringssök än under dagtid då den ofta kan uppträda lojt och allmänt ointresserat.

Högvatten påverkar chanserna till ett bra fiske och en bra tumregel brukar vara att fisket är som bäst andra dagen efter att havet börjat stiga. Stigande vatten får man vid våran kuststräcka via östliga eller nordostliga vindar. Aktuellt vattenstånd kan man t.ex. läsa sig till i lokalpress vilket kan göra det lättare att planera fisketuren till tider då chanserna är som bäst.

I stort sätt sammanfaller harrens bästa fiskeperioder med sikens. Möjligtvis kan den sena vårperioden innan isarna river vara extra het för harrpimpling. Man bör dock vara medveten om att harren då går in i sin lekperiod vilket ställer ett stort ansvar till oss som sportfiskare. Släpp hellre tillbaka dessa romstinna fiskar så att de får möjlighet att reproducera sig vilket på sikt ger ett hållbarare fiske.

Var ska man fiska?

Siken förekommer talrikt längs hela våran kuststräcka. Fisket efter sik koncentreras till två olika lokaliteter med vattendjupet som gemensam nämnare. Lämpligt vattendjup varierar mellan 1,5-0,1 meter och ju grundare man letar så ökat chanserna att hitta huggvillig fisk.

Den ena lokaliteten utgörs av grundområden och uddar med varierad bottenstruktur. Dessa områden är ofta ett säkert kort då det gäller att komma i kontakt med sik. Områden där man ser att isen tryckts upp av underliggande större stenar är heta fläckar som bör provas av. Hittar man ingen sik så kan man prova att gå in mycket grunt men då gäller det att man har extra borrhår redo för stenborrning är snarare en regel än ett undantag då man söker grunt. Oftast blir fångsterna sällan gigantiska vid denna lokalitet men inte alltför sällan kryddas den med en och annan harr. Som exempel på en sådan lokal kan nämnas Kågnäsudden.

Den andra lokaliteten består av grunda sandvikar som periodvis lockar till sig stora mängder sik. Kommer man vid rätt tillfälle då detta sker kan fångsterna bli mycket stora. Ett exempel på ett sådant ställe är Killingö-viken i Skelleftehamn.

Eftersom siken är relativt vanlig är det sällan några större problem att hitta ställen med sik. Det kan dock vara svårt att peka ut ställen som kategoriskt alltid håller fisk. Sik och harrfiske är i mångt och mycket ett letande efter de ställen som för stunden håller tillräckligt med fisk för ett givande sportfiske. Platser som året innan givit stora fångster kan nästa år ha bytts ut mot andra platser.

Harren förekommer liksom siken längs hela våran kuststräcka. Chanserna till bra harrfiske är dock större om man bedriver fisket på sträckorna norr om Kågnäsudden. Harren uppehåller sig gärna på lite strömsatta grundare områden med stenig botten. Bra djupförhållanden är mellan 0,1-0,6 meter. Exempel på bra ställen är östra sidan av Romelsön och Ole-vippersgrundet.

Hur lurar man storfisken?

Om man kommer till ett ställe som man redan känner till kan det vara bra att börja med att borra upp ett flertal hål som man låter vila under det att man iordningställer sin utrustning. Hålen får gärna vara borrade så att de täcker in olika vattendjup. Tekniken vid pimplingen är följande:

För ner mormyshkan ända ner mot botten och upprepa ett par kraftiga lockryck. För sedan mormyshkan darrande upp mot det mittersta vattenskiktet. Växelvis kan man prova att föra mormyshkan ända upp mot iskanten för att sedan låta den dala ner mot mittenskiktet igen. Siken uppehåller sig ofta i de mittersta vattenskiktet men kan för all del ibland stryka längs botten. En huvudregel kan dock vara att koncentrera fisket lite högre upp från botten. Bra vattendjup för sikfiske ligger mellan 1,3-0,1 meter och oftast blir siken mer huggvillig ju grundare den går. Om man råkar ut för att siken bara passerar igenom hålet utan att stanna upp kan man med gott resultat söka sig till grundare delar av området där den då visar sig betydligt mer huggvillig. Ett annat tips för ointresserad fisk som bara stryker runt i hålet kan vara att man avlägsnar maggoten från betet. Detta kan ibland locka till ökat intresse. Den som hela tiden varierar sitt fiske efter olika förhållanden kan vara ganska säker på att lyckas bättre än den som fiskar monotont och ovarierat. Det gäller så väl val av utrustning som hur man hanterar den.

Praktiskt kan vara att förse sig med tre pimpelspön som har olika tackeluppsättningar. Ett med en färgglad mormyshka, ett med en mormyshka i dovare kulör och slutligen ett spö med ett traditionellt blänkestackel. Att kombinera lockryck under en kortare stund med blänkestackel varefter man stoppar ner en mormyshka har under tröga omständigheter visat sig effektivt.

Om man vill rikta sitt fiske mer mot harr skall man som regel låta mormyshkan/blänket arbeta längre ner mot botten. Om en harr visar sig i hålet som verkar sakna intresse för betet kan man prova att låta mormyshkan/blänket studsas efter botten. Detta brukar sätta rejäl fart på harrens jaktinstinkt och inte sällan kommer de indundrandes mot betet i full fart.

